

Διπλωματική Εργασία:

ΠΑΡΚΟ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΩΝΑ:

Διαμορφώσεις τοπίου έξω από τη Λευκωσία

Διπλωματική Εργασία:

ΠΑΡΚΟ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΩΝΑ:

Διαμορφώσεις τοπίου έξω απο τη Λευκωσία

Φοιτήτρια: Αγγέλα Κωνσταντινίδου

Επιβλέπων: Κώστας Μανωλίδης

Διπλωματική εργασία:

ΠΑΡΚΟ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΩΝΑ:

Διαμορφώσεις τοπίου έξω από τη Λευκωσία

Φοιτήτρια: Αγγέλα Κωνσταντινίδου

Επιβλέπων: Κώστας Μανωλίδης

Περίληψη:

Θέμα της διπλωματικής εργασίας είναι η διαμόρφωση ενός «νέου» τοπίου έξω από την πόλη της Λευκωσίας, που θα λειτουργεί ως υπερτοπικό πάρκο. Η διαμόρφωση αυτή, συνεισφέρει στην ανάδειξη του λόφου του Άρωνα και του μεσαιωνικού κάστρου που βρίσκεται πάνω σ' αυτόν. Στόχος της διπλωματικής εργασίας, είναι παράλληλα, η δημιουργία ενός πάρκου, που θα συνδέεται με το ιστορικό και το φυσικό τοπίο της ευρύτερης περιοχής.

Για την δημιουργία του πάρκου, χρησιμοποιείται ένα αγροτεμάχιο που βρίσκεται έναντι του λόφου στη περιοχή «Αθαλάσσα». Η θέση αυτή, προτιμήθηκε, καθώς βρίσκεται ανάμεσα, στο Πάρκο Αθαλάσσας, το Πάρκο των Εθνών και το Δασοβοτανικό Κήπο, ενώ εφάπτεται με βασικό οδικό άξονα.

Ο χώρος αυτός, διαμορφώνεται σε πάρκο, με πολλών ειδών φυτεύσεις και χώρους αναψυχής. Χρησιμοποιείται η τεχνική των κεκλιμένων επιπέδων όπως επίσης και η τεχνική των χαράξεων, με σκοπό να οριστεί ένα συγκεκριμένο πεδίο θέασης στον επισκέπτη, ανάλογα με την επιθυμία της γράφουσας. Το πάρκο διαθέτει και μουσείο, όπου, με την βοήθεια φωτογραφικού, χαρτογραφικού και άλλου υλικού, παρουσιάζεται η ιστορία του λόφου αλλά και της γύρω περιοχής, και αρχαιολογικά ευρήματα που ανακαλύφθηκαν εκεί.

Το πάρκο αυτό, θα λειτουργεί ως νέος πόλος έλξης, αλλά και ως χώρος υποδοχής για τους επισκέπτες που θα συνεχίσουν πεζοπορικές εξορμήσεις προς το δάσος ή την ανάβαση στο λόφο. Θα απευθύνεται επίσης, άμεσα, ως δημόσιος χώρος στην παρακείμενη Πανεπιστημιούπολη και στις νέες φοιτητικές εστίες.

Diploma Project:

A park under the shade of Aronas:

Transforming a landscape at the outskirts of Nicosia

Student: Angela Constantinidou

Supervisor: Costas Manolides

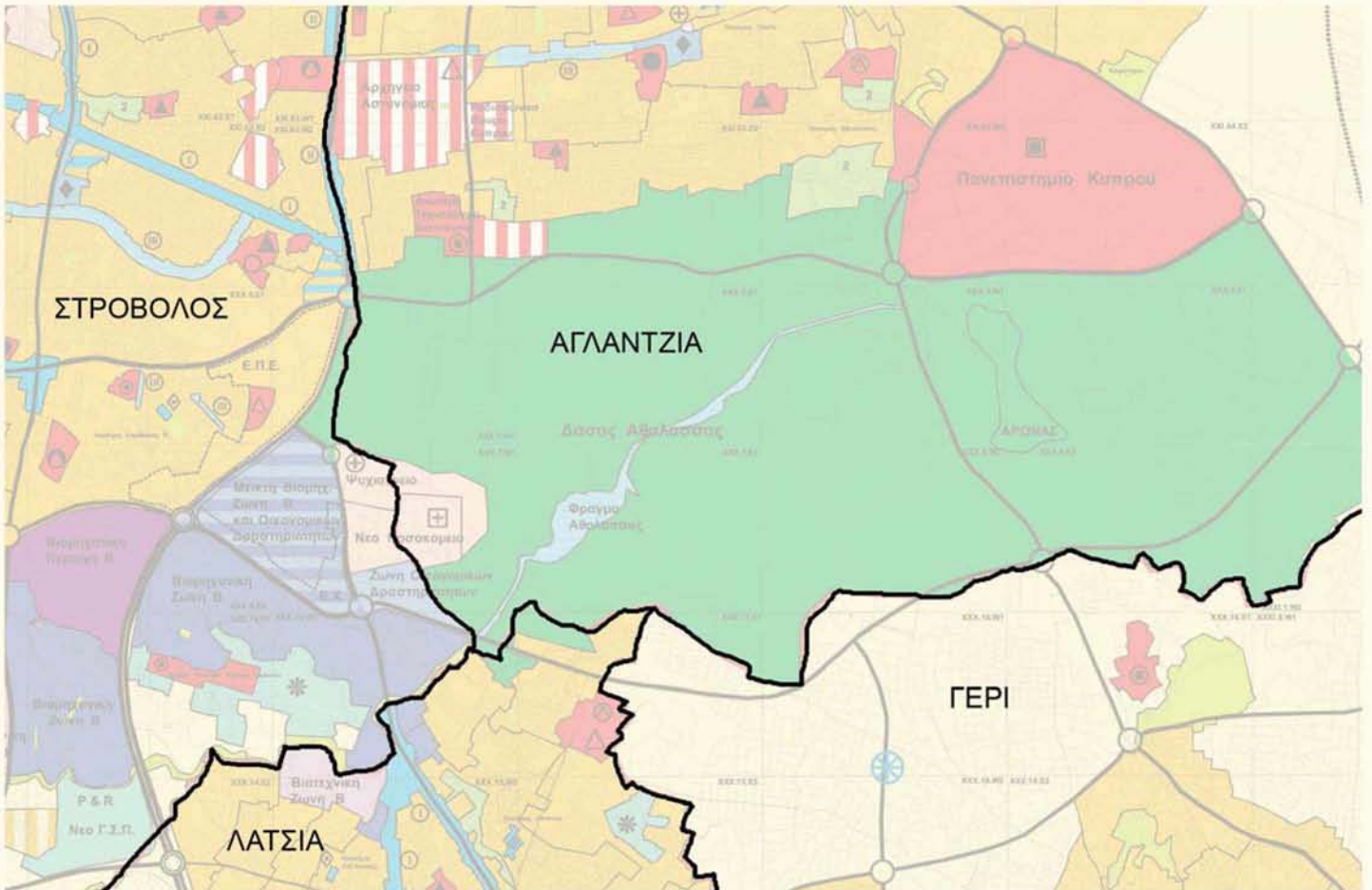
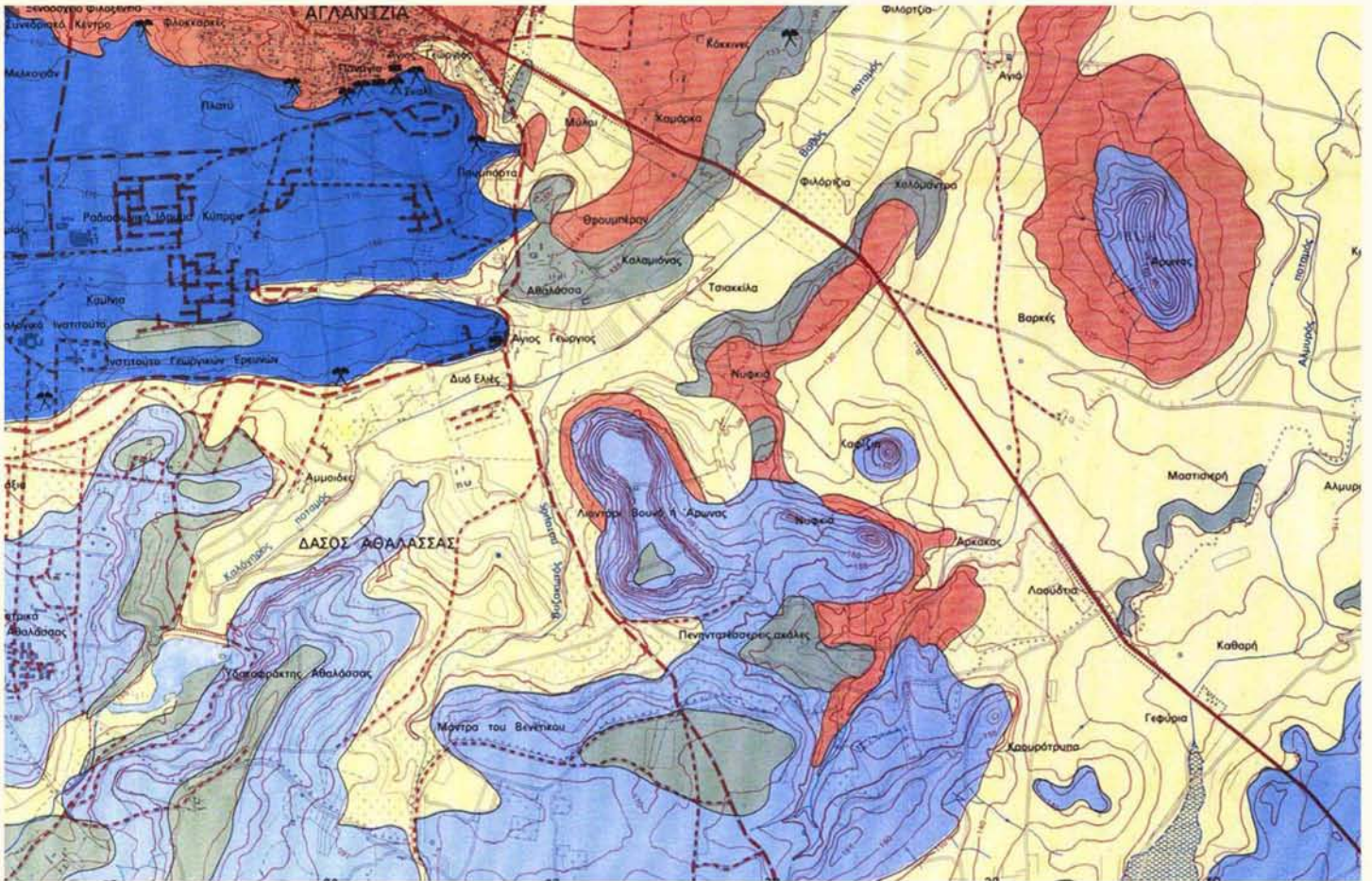
Summary:

The subject of the dissertation is transforming a “new” landscape outside the city of Nicosia which will function as a landscape park. This transformation adds to projecting the Aronas hill and the Medieval castle situated upon it. The goal of this dissertation is, at the same time, the creation of a park bearing relation to the historical and natural landscape of the wider region.

In view of creating this park, a small holding is used which is situated opposite the hill at the site of “Athalassa”. This part was chosen as it has the advantage of being situated between the Athalassa Park, the Park of the Nations and the Forestry and Botanical Park while it borders a main highway axis.

This area is transformed into a park with a multitude of plants and places for entertainment. The technique of inclined levels is applied, as well as the technique of tracing, in view of creating a specific range of view for the visitor according to the vision of the candidate. The park also includes a museum where through photographs, charts and other exhibits the history of the hill is presented as well as the one of the surrounding area including archeological finds discovered there.

This park will function as a new pole of attraction as well as a reception area for visitors who will then continue with walking hikes and excursions to the forest or who will climb the hill. In addition it will serve as a public area for the nearby university campus and the new student halls.

ΠΑΡΚΟ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΩΝΑ:

Διαμορφώσεις τοπίου έξω από τη Λευκωσία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Θέμα της διπλωματικής εργασίας είναι η διαμόρφωση ενός «νέου» τοπίου έξω από την πόλη της Λευκωσίας, που θα λειτουργεί ως υπερτοπικό πάρκο. Η διαμόρφωση αυτή, συνεισφέρει στην ανάδειξη του λόφου του Άρωνα και του μεσαιωνικού κάστρου που βρίσκεται πάνω σ' αυτόν. Ο λόφος αυτός, βρίσκεται στη περιοχή «Αθαλάσσα», που ανήκει στο δήμο Αγλαντζιάς, δήμο της επαρχίας Λευκωσίας.

Για την δημιουργία του πάρκου, χρησιμοποιείται ένα αγροτεμάχιο που βρίσκεται έναντι του λόφου. Η θέση αυτή προτιμήθηκε, καθώς βρίσκεται ανάμεσα, στο Πάρκο Αθαλάσσας, στο Πάρκο των Εθνών και το Δασοβοτανικό Κήπο, ενώ εφάπτεται με βασικό οδικό άξονα.

Ο χώρος αυτός διαμορφώνεται σε πάρκο με πολλών ειδών φυτεύσεις και χώρους αναψυχής. Χρησιμοποιείται η τεχνική των κεκλιμένων επιπέδων, με σκοπό να οριστεί ένα συγκεκριμένο πεδίο θέασης στον επισκέπτη, ανάλογα με την επιθυμία της γράφουσας. Το πάρκο διαθέτει και μουσείο, όπου, με την βοήθεια φωτογραφικού, χαρτογραφικού και άλλου υλικού, παρουσιάζεται η ιστορία του λόφου, αλλά και της γύρω περιοχής, όπως επίσης και αρχαιολογικά ευρήματα που ανακαλύφθηκαν εκεί.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ :

Η περιοχή «Αθαλάσσα» βρίσκεται νοτιοανατολικά της πόλης της Λευκωσίας, σε απόσταση 5 Km περίπου από το ιστορικό της κέντρο. Περιβάλλεται από το Δήμο Αγλαντζιάς στα βόρειο ανατολικά, το Δήμο Στροβόλου στα δυτικά, το Δήμο Λατσιών και το Κοινοτικό Συμβούλιο Γερίου στα νότια.

Γεωλογικά, η Αθαλάσσα αποτελεί μέρος της ιζηματογενούς ακολουθίας του Τροόδους ενώ λιθολογικά, αποτελείται από τρεις μείζονες γεωλογικούς σχηματισμούς. Ο επικρατέστερος σχηματισμός της περιοχής είναι ο σχηματισμός Αθαλάσσας (ασβεστολιθικοί ψαμμίτες, αμμώδεις μάργες και κοραλλοπαγή πετρώματα), καθώς και μία μικρή έκταση του σχηματισμού Αλλουβιού-Κολλουβιού (άμμοι, χαλίκια, αμμοχάλικες). Το έδαφος της περιοχής αποτελείται εκτός των άλλων από όστρακα, γεγονός που αποδεικνύει ότι, η περιοχή βρισκόταν υποθαλάσσια πριν από πολλά χρόνια. Παρατηρούμε ακόμη, τις λεγόμενες «καφκάλλες», μια σκληρή ασβεστολιθική κρούστα που απαντάται κυρίως σε οροπέδια και τραπεζοειδής λόφους. Τα μαλακότερα στρώματα είναι πετρώματα από άμμο και πωρόλιθο.

Στην περιοχή υπάρχουν ακόμη, άφθονες φυσικές σπηλιές, τις οποίες οι κάτοικοι του αρχαίου οικισμού χρησιμοποιούσαν ως χώρους λατρείας, ενώ σήμερα χρησιμοποιούνται ως μάντρες ή ως λατομεία για εξόρυξη πέτρας. Ο σχηματισμός τους, πιθανόν να οφείλεται στη φυσική διάβρωση και την χημική αποσύνθεση των πετρωμάτων.

Του τοπίου, δεσπόζουν δύο τραπεζοειδείς λόφοι, ένας Τουρκοκρατούμενος που βρίσκεται στα αριστερά, σε υψόμετρο 190 m, και ένας στα δεξιά που ελέγχεται από την Κυπριακή Δημοκρατία. Ο δεύτερος, είναι γνωστός ως λόφος του Άρωνα ή Λόφος της Αθαλάσσας, ενώ στη αγγλική τοπωνυμιολογία είναι γνωστός ως Leondari Vouno (Λεοντάρι –Βουνό, Λιονταρόβουνος). Η λέξη Άρωνας προέρχεται από το λατινικό ara που σημαίνει Άλωνας, τράπεζα. Στα τούρκικα ονομάζεται Harman tere δηλαδή Αλωνόλοφος. Το Λιονταρόβουνο, πιθανόν να ονομάζεται έτσι, καθώς πρόκειται για πελώριο πετρώδες βουνό.

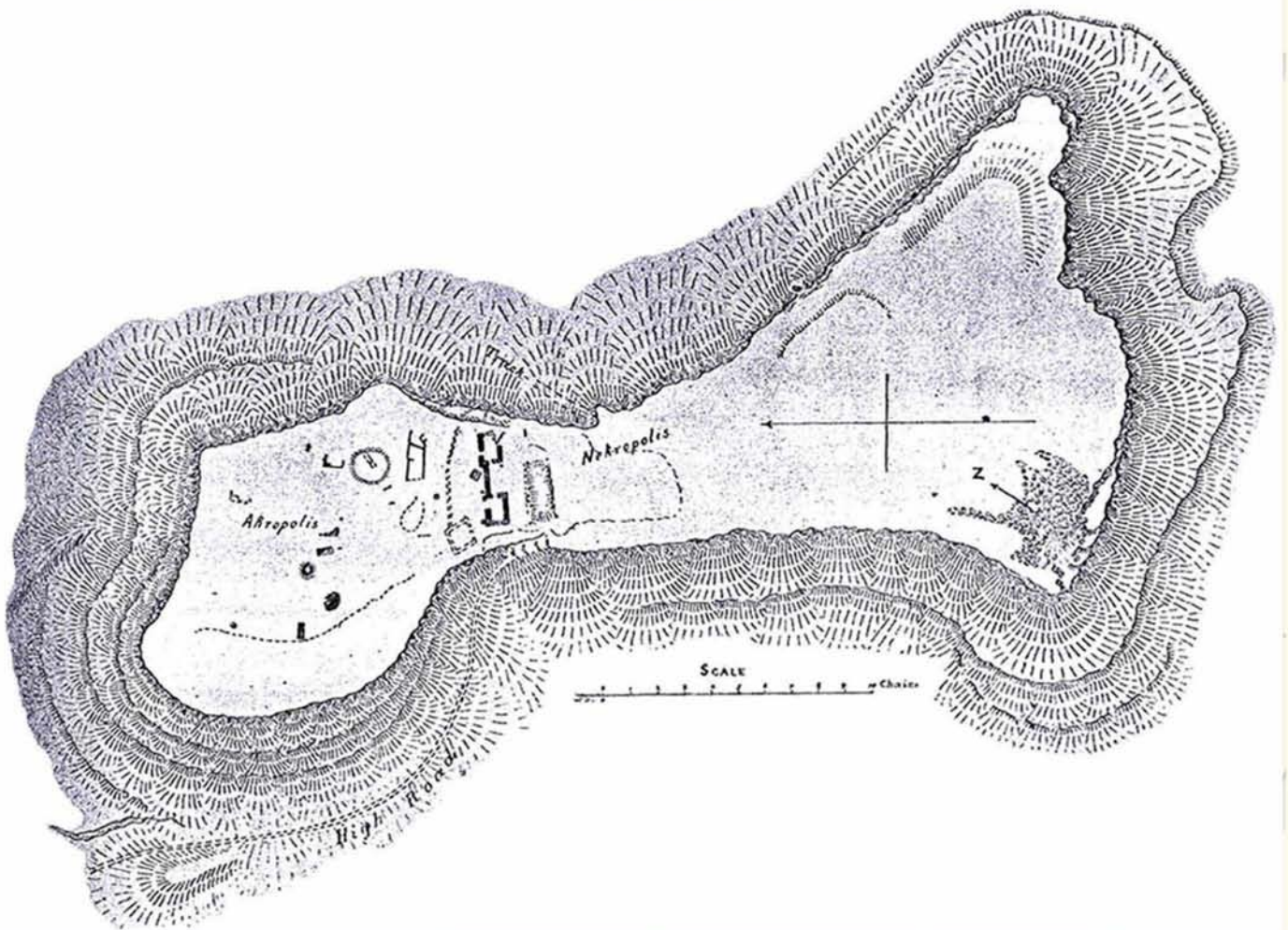

Πάνω στο λόφο, βρίσκονται τα κατάλοιπα του μεσαιωνικού κάστρου La Cava (La Cava Castle). Στο λόφο, βρέθηκε επίσης αριθμός τάφων, της εποχής του ορείχαλκου (3888 π. Χ.), όπου και αρχίζει η ιστορία της Αγλαντζιάς. Γύρω από τον λόφο βρισκόταν ο αρχαίος οικισμός Λήδρα.

Στην περιοχή της «Νεκρής Ζώνης», στο Τουρκοκρατούμενο έδαφος, βρίσκεται το Καφίζιν ή Μικρός Άρωνας, ένας πυραμοειδής λόφος, που διαθέτει σπήλαιο για λατρείας Νύμφης στη κορυφή του, όπου βρέθηκαν σημαντικά αρχαιολογικά έργα τέχνης και επιγραφές σε κυπροσυλλαβική γραφή.

Στρογγυλοί λόφοι όπως αυτός του Καφιζίου, ονομάζονται «buttes», ενώ «Μέζας» ονομάζονται οι τραπεζοειδείς λόφοι.

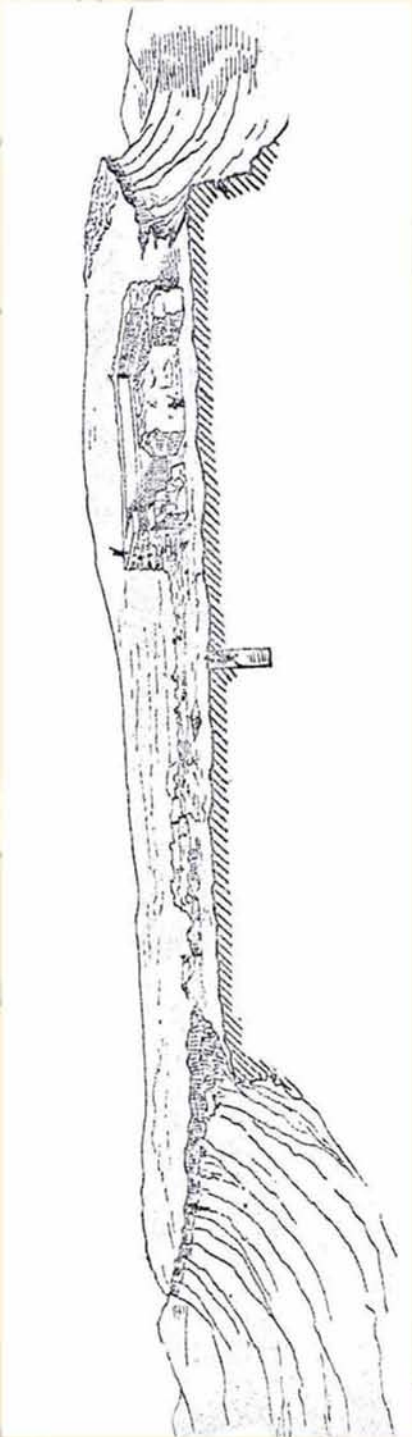
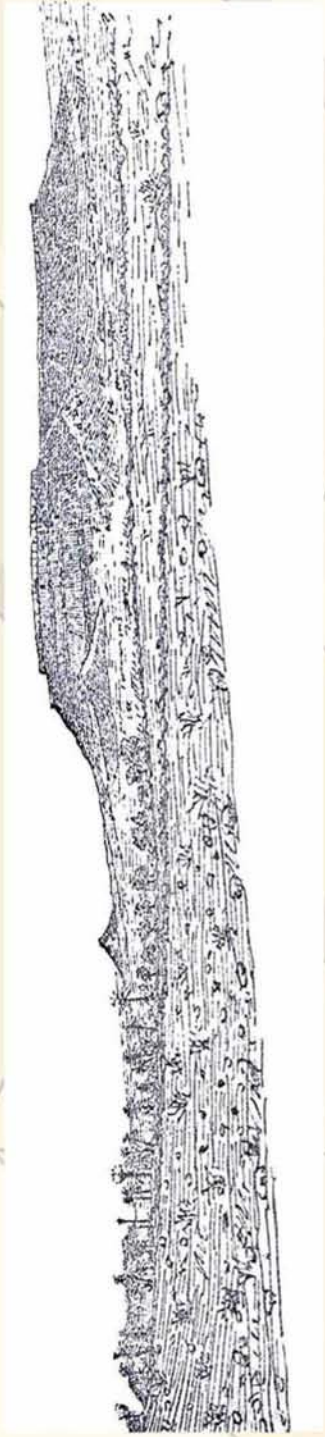
Ο Λόφος του Άρωνα:

Από το λόφο είναι θεατή η σύγχρονη αλλά και η παλιά πόλη της Λευκωσίας. Στα βόρεια, εμφανίζεται ο Πενταδάκτυλος, ενώ βορειοανατολικά η πεδιάδα της Μεσαορίας. Υπάρχει επίσης θέα προς τον παλιό αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας- Λάρνακας, και το σύγχρονο αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας- Λεμεσού.

Ο λόφος του Άρωνα, διαθέτει ένα στενόμακρο υψίπεδο στη κορυφή του λόφου, μήκους 1,5 km περίπου, και διαχωρίζεται με μία στενή κοιλότητα σε δύο άνισα σχήματα. Στο μικρότερο σε έκταση βόρειο τμήμα, κοντά στη διαχωριστική κοιλότητα, υπάρχουν διάφορα κειμήλια ενώ στο μεγαλύτερο, το κάστρο.

Διατηρεί το τραπεζοειδές του σχήμα, λόγω της καφκάλλας στην κορυφή του, η οποία τον προστατεύει από την διάβρωση. Το σχήμα του λόφου, αλλοιώνεται λόγω της δεντροφύτευσης ανά βαθμίδες στις πλαγιές του.

Οι πρώτες αρχαιολογικές ανακαλύψεις στο λόφο, πραγματοποιήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα, την εποχή που έγιναν οι παλαιότερες ανασκαφές σε όλη την Κύπρο από τους Γερμανούς και Άγγλους.

Ο προϊστορικός οικισμός:

Η Ακρόπολη που υπήρχε στο λόφο ονομαζόταν Λήδρα (Lidir-Ledroi) και αναφέρεται ως ένα από τα δέκα βασίλεια της Κύπρου, της περιόδου 673/2 π.Χ.

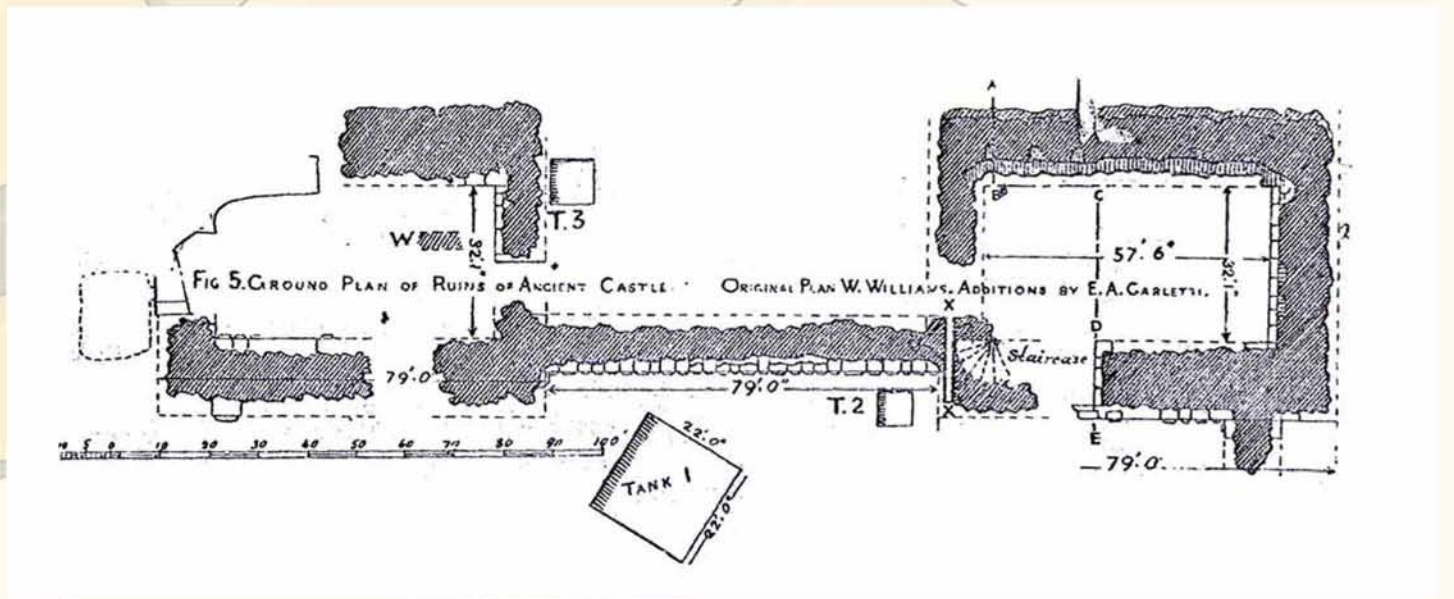
Ο προϊστορικός οικισμός είναι κτισμένος σε καίρια θέση για την άμυνα της περιοχής, και είναι πολύ πιθανόν κατά την πρώτη φάση της ιστορίας του να είχε το χαρακτήρα στρατιωτικής εγκατάστασης.

Τάφοι:

Στο νότιο τμήμα του λόφου, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η ανασκαφή των τάφων. Οι τάφοι αυτοί, είναι εν μέρει, σκαμμένοι στο χώμα και εν μέρει λαξευμένοι στις πλευρές εξάρματος που σχημάτιζε ο φυσικός βράχος κατά μήκος του υψιπέδου.

Το στόμιο των τάφων, ήταν φραγμένο με ξερολιθιά και πλάκες. Ανάμεσα στους σκαμμένους στο χώμα τάφους, υπήρχαν και τρεις παιδικόι τάφοι, ενώ ένας κτισμένος με ακατέργαστες πέτρες, βρέθηκε σχεδόν κατεστραμμένος. Οι τάφοι δεν είχαν σταθερό προσανατολισμό.

Ανασκάφηκαν συνολικά είκοσι δύο τάφοι (ανάμεσα τους και ένας βασιλικός) και τα κτερίσματα τους περιλάμβαναν περίπου διακόσια αγγεία διαφόρων τύπων, με μεγάλη ποικιλία σχημάτων.

Μεσαιωνικό κάστρο «Λα Κάβα» (La Cava castle) :

Το κάστρο, βρίσκεται περίπου στο μέσο της επίπεδης κορυφής του λόφου. Κτίστηκε την εποχή που η επαρχία Λάρνακας είχε καταστεί το κυριότερο λιμάνι του βασιλείου των Λουζινιανών, για προστασία του αυτοκινητόδρομου Λευκωσίας - Λάρνακας, αλλά και ως παρατηρητήριο για την επίβλεψη των προσβάσεων προς την Λευκωσία.

Το κάστρο, λεηλατήθηκε από τους Μαμελούκους το 1426. Οι Βενετοί το ανατίναξαν αργότερα, την 3^η δεκαετία του 16^{ου} αιώνα. Τη φθορά της εγκατάλειψης κατά τον προηγούμενο αιώνα, συμπλήρωσε το γκρέμισμα των τοίχων του κάστρου, το 1878 και η χρησιμοποίηση των λίθων του σαν οικοδομικό υλικό για την ανέγερση του ναού της Φανερωμένης στο Δήμο Λευκωσίας.

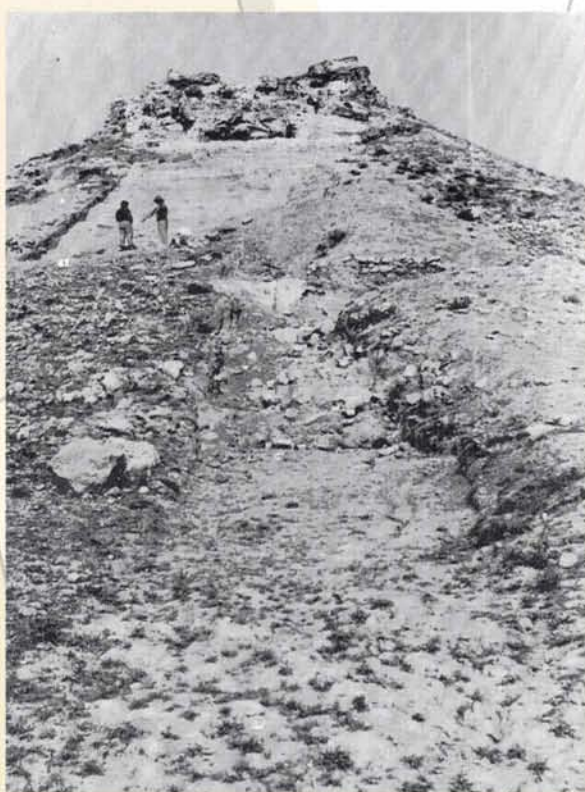
Το κάστρο La Cava είναι το μοναδικό μνημείο που σώζεται στην περιοχή Αγλαντζιάς και ένα από τα λίγα κάστρα της Κύπρου. Στο κατάλογο των αρχαίων μνημείων που είχαν κηρυχθεί σύμφωνα με τον περί αρχαιοτήτων νόμο του 1905 το κάστρο La Cava περιλαμβάνεται σαν ένα από τα τέσσερα αρχαία μνημεία της επαρχίας Λευκωσίας.

Το 1974 εγκαταστάθηκε εκεί στρατόπεδο της Εθνικής Φρουράς και φυλάκια.

Καφίζιν:

Τρία χιλιόμετρα βόρεια του Γερίου, βρίσκεται το Καφίζιν. Η ονομασία του προέρχεται από το αραβικό kafiz που είναι μέτρο για μέτρηση των σιτηρών, καθώς το Καφίζιν μοιάζει με σωρό από σιτάρι. Σε πολλά γραπτά γίνεται αναφορά στο Καφίζιν και το σπήλαιο που υπήρχε στη κορυφή του, για την λατρεία Νύμφης (πιθανότατα της θεάς Αφροδίτης), μέσα στο οποίο βρέθηκαν πολλά αφιερώματα. Όσον αφορά τη Νύμφη, απαντάται συχνά ως «Νύμφη εν στροφύγγι», λόγω του ελικοειδούς δρόμου προς το κωνικό Καφίζιν, όπου και κατέληγε στο άντρον της Νύμφης.

Στη περιοχή, συναντούμε επίσης τοποθεσίες όπως τα «Νυφκιά», όπου λέγεται ότι κατοικούσε η Νυμφη, και τα «Φιλόρτζια».

Εθνικό Δασικό Πάρκο Αθαλάσσης:

Το Εθνικό Πάρκο Αθαλάσσης, βρίσκεται νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας, σε έκταση 840 εκταρίων.

Στο πάρκο υπάρχουν πάνω από 300 δεντρώδη, θαμνώδη και ποώδη φυτικά είδη.

Η περιοχή της Αθαλάσσης λαμβάνει γύρω στα 308 χιλιοστά μέση ετήσια βροχόπτωση που είναι από τις χαμηλότερες του νησιού. Σε συνδυασμό με το τοπικό ημί-ξηρο Μεσογειακό κλίμα της, με υψηλές θερμοκρασίες (κυρίως μεταξύ Μαΐου και

Οκτωβρίου) και χαμηλή υγρασία, καθώς και την εξαιρετικά φτωχή υδατοικανότητα του υπεδάφους (στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής δεν υπάρχει υδροφόρος ορίζοντας ή, αν υπάρχει το νερό είναι υφάλμυρο), δεν αποτελεί έκπληξη που μέχρι και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήταν ουσιαστικά ένας άγονος γυμνότοπος με ελάχιστα ίχνη θαμνώδους βλάστησης.

Το 1904, ο Έλληνας διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας, Παναγιώτης Γεννάδιος, κατόρθωσε να πείσει την αποικιακή κυβέρνηση να αγοράσει αυτό το ιδιωτικό κομμάτι γης, με σκοπό να το μετατρέψει σε κυβερνητική έπαυλη. Από το 1904, μια δεντροφύτευση ξεκινά από το Τμήμα Δασών, με διάφορα δασικά είδη κυρίως πεύκα, ευκαλύπτους, κυτταρίσσια ακακίες και καζουαρίνες.

Έτσι, το σημερινό Δάσος της Αθαλάσσας είναι δημιουργημένο εξ' ολοκλήρου από τον άνθρωπο. Το 1926 ιδρύθηκε το Δασικό Φυτώριο, ενώ το 1940 μια έκταση 863 εκταρίων, ανακηρύσσεται ως «Κύριο Κρατικό Δάσος Αθαλάσσας», με αποτέλεσμα μεγάλη έκταση του δάσους να δοθεί σταδιακά σε διάφορους κυβερνητικούς φορείς (Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, Γεωργική Έπαυλη Αθαλάσσας, Δασικό φυτώριο, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, Κέντρο Εφαρμογών Ενέργειας του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας, Μετεωρολογική Υπηρεσία (ραδιοβολείς), Τμήμα Κτηνιατρικών Υπηρεσιών, υπηρεσία Συλλογής Παλαιών Αντικειμένων και Αγροτικής Ζωής, Ψυχιατρικό Ίδρυμα Αθαλάσσας,

τέσσερα στρατόπεδα της Εθνικής Φρουράς και της Ε.Λ.Δ.Υ.Κ. κ.τ.λ.) .

Το 1963-1964, ιδρύθηκε ο Δασοβοτανικός Κήπος (έκταση: 3 εκτάρια), στον οποίο είναι φυτεμένα γύρω στα 200 ξένα και αυτοφυή είδη δέντρων και θάμνων. Το 1967 ιδρύθηκε η Τράπεζα Κλώνων Πεύκης (έκταση :7 εκτάρια) με περίπου 1000 πεύκα και το 1975 ο Σποροπαραγωγικός Κήπος (έκταση;7 εκτάρια) με περίπου 3000 σπόρους τραχείας Πεύκης.

Από τον Αύγουστο του 1974, περίπου 40 εκτάρια του Κυρίου κρατικού Δάσους Αθαλάσσας, βρίσκονται εντός της Νεκρής Ζώνης. Το 1985, σε μια προσπάθεια διάσωσης του χώρου από τις ιδιωτικές και άλλες παρεμβάσεις, 357 περίπου εκτάρια ανακηρύχθηκαν σε «Εθνικό Δασικό Πάρκο Αθαλάσσας», το μοναδικό στο νησί.

Μέρος του κυρίου δασικού Δάσους Αθαλάσσας, εκτός από τις προαναφερόμενες χρήσεις, καλύπτεται από το Νέο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, καθώς και από την Πανεπιστημιούπολη που βρίσκονται πολύ κοντά στο πάρκο.

Στην Αθαλάσσα βρίσκεται και το Πάρκο των Εθνών, στο οποίο ξένοι αρχηγοί κρατών φυτεύουν δέντρα σε ανάμνηση της επίσκεψης τους, ενώ εκεί βρίσκεται και το κέντρο εκπαίδευσης Πυροβολικού (Κ.Ε.Λ.Β.).

Εκτός από την κύρια λειτουργία του, η οποία είναι η δασική και καλλιεργητική έρευνα, το πάρκο χρησιμοποιείται επίσης ως εκδρομικός χώρος, χώρος ψαρέματος, μελισσοκομία, μάζεμα φυτών, καυσόξυλων, παρακολούθηση πουλιών, ποδηλασία ως μονοπάτι της φύσης(πάνω από 20 χιλιόμετρα μονοπατιών), χώρος αθλοπαιδιών(με γήπεδα ποδοσφαίρου, πετόσφαιρας, καλαθόσφαιρας και στρατιωτικών ασκήσεων).

ΠΡΟΤΑΣΗ:

Σε αυτό το πλούσιο σε ιστορία και φυσικό πλούτο περιβάλλον, μου φάνηκε ότι υπήρχε μία σημαντική εκκρεμότητα. Μία υποδομή δηλαδή, που να συνδέει, φυσικά και νοηματικά, τις εκτάσεις του νέου δάσους της Αθαλάσσας με το λόφο του Άρωνα. Αποφάσισα έτσι, τη χωροθέτηση ενός πάρκου στις ρίζες του λόφου, σε μία καλλιεργήσιμη έκταση που περιβάλλεται ανάμεσα σε αυτόν και το δάσος. Το πάρκο αυτό, θα λειτουργεί ως νέος πόλος έλξης, αλλά και ως χώρος υποδοχής για τους επισκέπτες που θα συνεχίσουν πεζοπορικές εξορμήσεις προς το δάσος ή την ανάβαση στο λόφο. Θα απευθύνεται επίσης, άμεσα ως δημόσιος χώρος στην παρακείμενη Πανεπιστημιούπολη και στις νέες φοιτητικές εστίες.

Οι πρώτες απόπειρες για τη μορφοποίηση του πάρκου, έγιναν με τη βοήθεια μακετών. Βασικό ερέθισμα για τις απόπειρες αυτές, υπήρξε η γεωφυσική και γεωλογική ιδιαιτερότητα της περιοχής, δηλαδή η ασβεστολιθική κρούστα που είχε διαβρωθεί και επέφερε τον σχηματισμό των ασυνήθιστων λόφων. Η ιδέα των σπασμένων τμημάτων εδάφους, με οδήγησε να διερευνήσω μία μέθοδο εργασίας που θα παρήγαγε, κάπως αυτόματα, την οργάνωση του χώρου.

Επέλεξα από τις αεροφωτογραφίες, σχήματα που αφορούσαν την μορφολογία του χώρου ή ακόμα και την κατάτμηση των καλλιεργειών, που συνδέεται επίσης με τον χαρακτήρα του

ανάγλυφου. Αυτά τα κλειστά σχήματα τοποθετήθηκαν σε αυθαίρετους συνδυασμούς, οι οποίοι μεταφράστηκαν σε μικρές μακέτες.

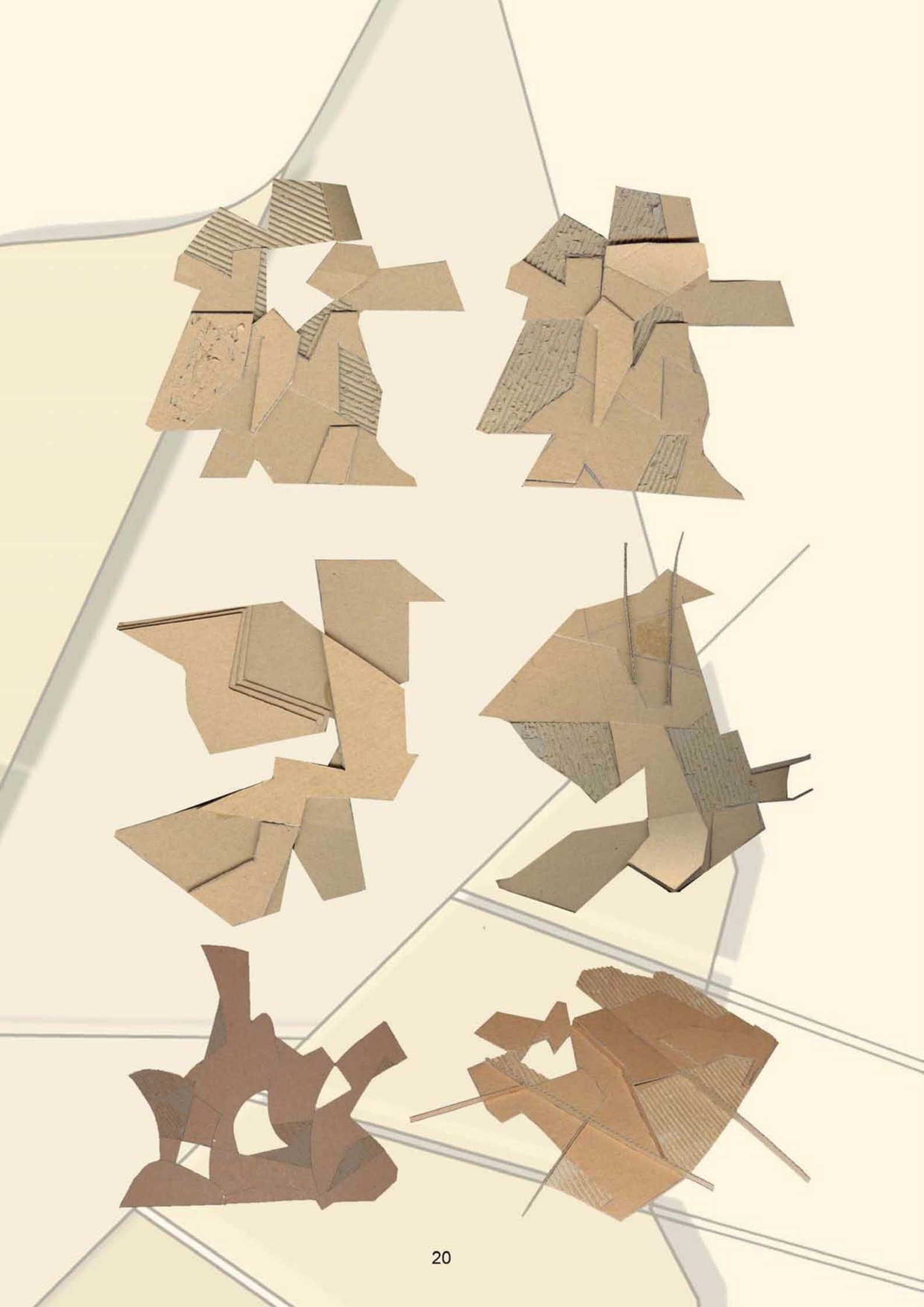
Στη συνέχεια, όσες από αυτές τις διατάξεις παρουσίαζαν ενδιαφέρον, ως προς την πλοκή τους και τη συνάφεια με τα μοτίβα της περιοχής, δοκιμάστηκαν στο οικόπεδο. Εκεί επιπλέον, εγκαταστάθηκε ως μία βασική μήτρα γεωμετρικών χαράξεων και κινήσεων, η συνέχιση κάποιων ισχυρών υφιστάμενων ορίων, και η διατήρηση των δρόμων που διέσχιζαν.

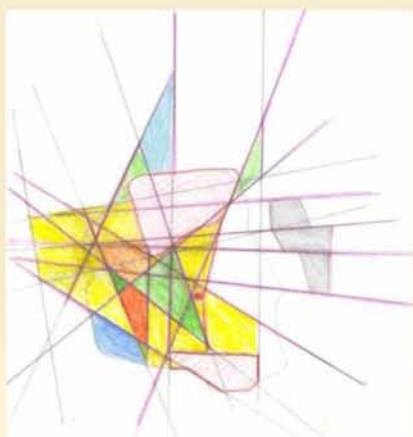
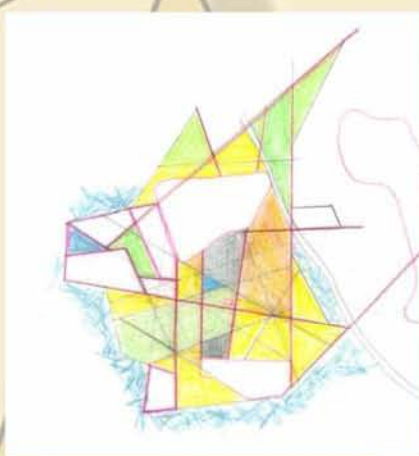
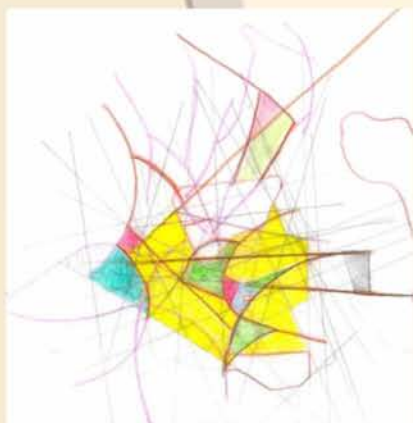
Καθώς ξεκίνησα να σκέφτομαι πια και προγραμματικά το πάρκο, σε σχέση με τη χωροθέτηση των χρήσεων, διαδρομών, θεάσεων κ.τ.λ., παγιώθηκε σταδιακά μία διάταξη που στη συνέχεια με την σχεδιαστική επεξεργασία υπέστη κάποιες τροποποιήσεις, ευθυγραμμίσεις και προσθήκες.

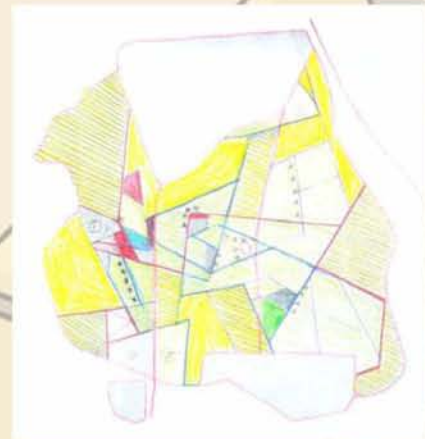
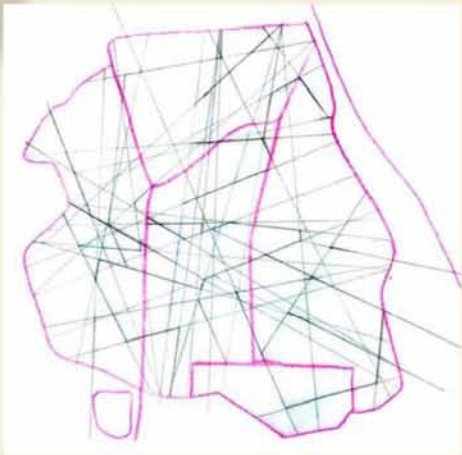
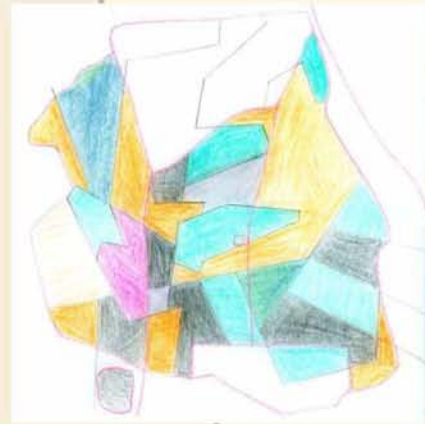
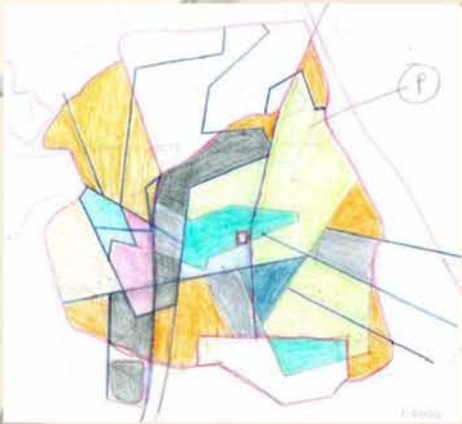
ΜΑΚΕΤΕΣ:

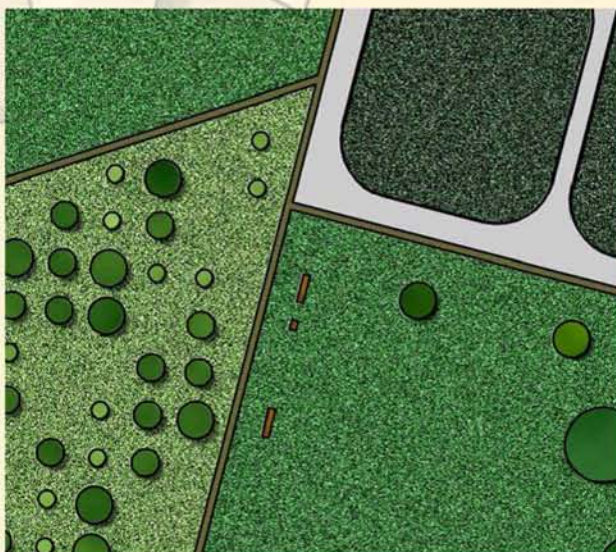
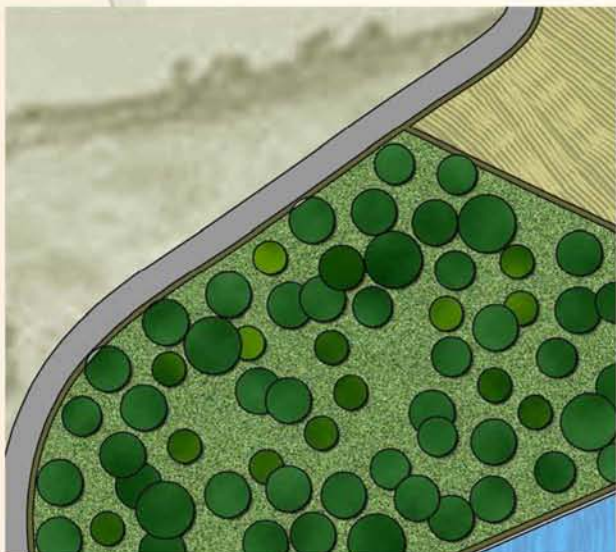

ΣΚΙΤΣΑ:

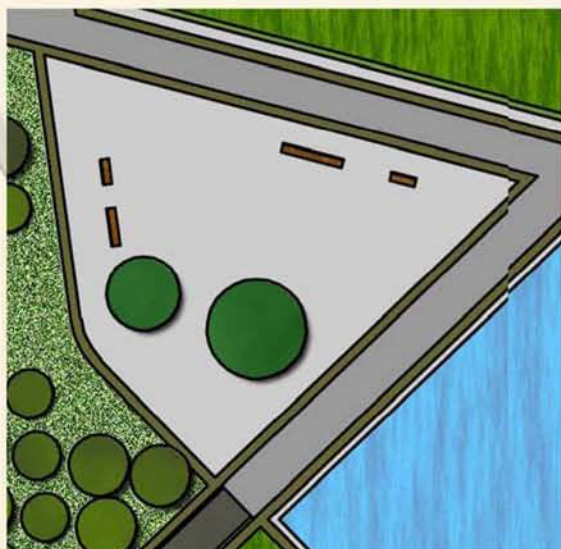
Το πάρκο, αποτελείται από χώρους πρασίνου, πλατείες, παιδότοπους, χώρους εκδηλώσεων, γήπεδα, χώρους στάθμευσης, καφετέρια και εστιατόριο, ενώ διαθέτει και μουσείο που αφορά την περιοχή.

Φυτεύσεις:

Υπάρχουν τα εξής είδη φύτευσης στο πάρκο :

- Έξι επίπεδα με γρασίδι
- Δυο εκτάσεις με κυπαρίσσια, ευκαλύπτους και πεύκα (δάση)
- Παρτέρια με βότανα όπως ρίγανη, λεβάντα, δεντρολίβανο και θυμάρι.
- Μία έκταση με ελαιόδεντρα.
- Δυο εκτάσεις με σπυροφόρα δέντρα, όπως πορτοκαλιές και λεμονιές. (Οι πορτοκαλιές βρίσκονται δίπλα από τα γήπεδα ποδοσφαίρου, ενώ οι λεμονιές δίπλα από τον παιδότοπο).
- Έξι επίπεδα με γρασίδι, θάμνους και λουλούδια.
- Υπάρχουν ακόμη, εν σειρά δεντροστοιχίες, εν σειρά θάμνοι και φοινικιές.

Προσπάθησα να εντάξω στη βλάστηση του πάρκου, δέντρα και θάμνους που να θυμίζουν το

Πλατείες:

Το πάρκο, διαθέτει μια μικρή πλατεία με δέντρα και παγκάκια για ξεκούραση κοντά στο χώρο που βρίσκεται το μουσείο, ενώ πλατείες δημιουργούνται με την βοήθεια των πλακοστρώσεων.

Παιδότοπος:

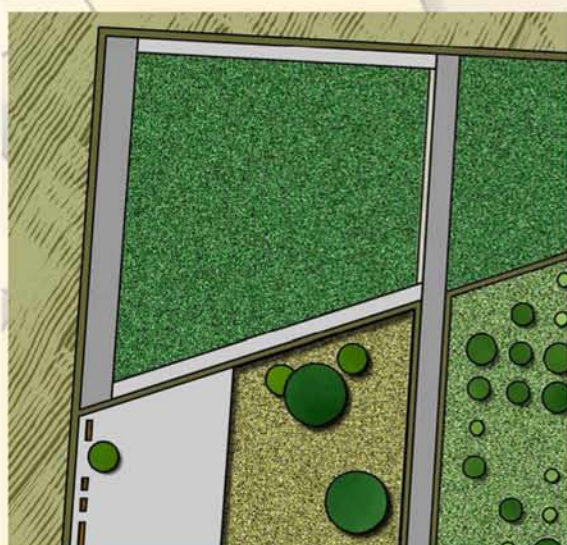
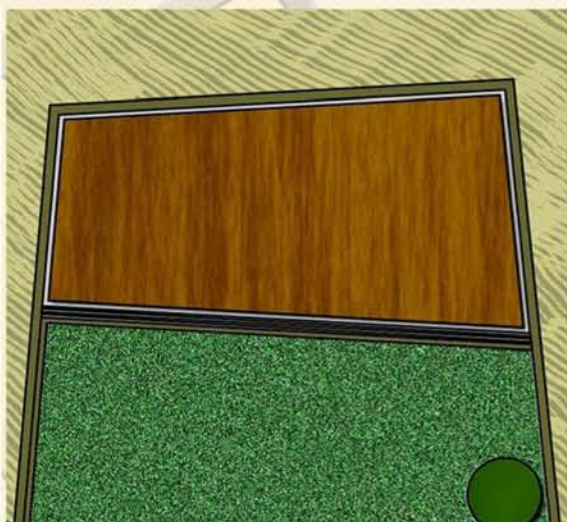
Το πάρκο διαθέτει παιδότοπο ούτως ώστε να προσελκύει παιδιά και οικογένειες.

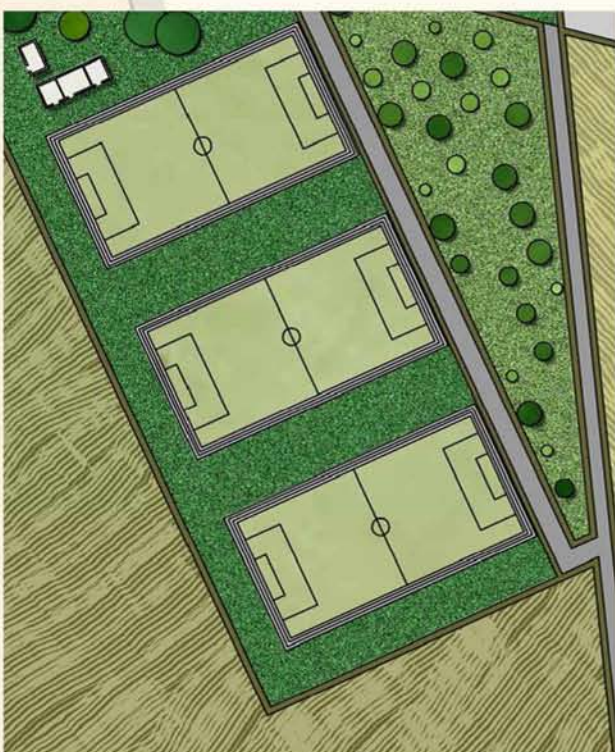
Χώροι εκδηλώσεων:

Το πάρκο διαθέτει και χώρους εκδηλώσεων. Μια εξέδρα ύψους 0.85m, είναι τοποθετημένη κοντά στο εστιατόριο.

Υπάρχει ακόμη ένα κεκλιμένο επίπεδο επενδυμένο με γρασίδι, όπου οι επισκέπτες μπορούν να κάθονται να ξεκουράζονται και να παρακολουθούν τη θέα. Απέναντι, τοποθετήθηκε ένα οριζόντιο επίπεδο, επίσης από γρασίδι, με σκοπό να λειτουργεί περιστασιακά και ως εξέδρα για τα άτομα που θα κάθονται, στο κεκλιμένο.

Το κεκλιμένο επίπεδο, αποτελεί παράλληλα ένα είδος τεχνητού λόφου, που θα μπορούσε να παρομοιασθεί με τους λόφους που εμφανίζονται στο γύρω τοπίο.

Γήπεδα:

Το πάρκο διαθέτει και αθλητικούς χώρους. Διαθέτει τρία μικρά γήπεδα ποδοσφαίρου, με τις κατάλληλες εγκαταστάσεις (αποθηκευτικός χώρος, αποδυτήρια). Μ' αυτό τον τρόπο, το πάρκο προσελκύει άτομα νεαρής ηλικίας, όπως τους φοιτητές που βρίσκονται σε παρακείμενες φοιτητικές εστίες.

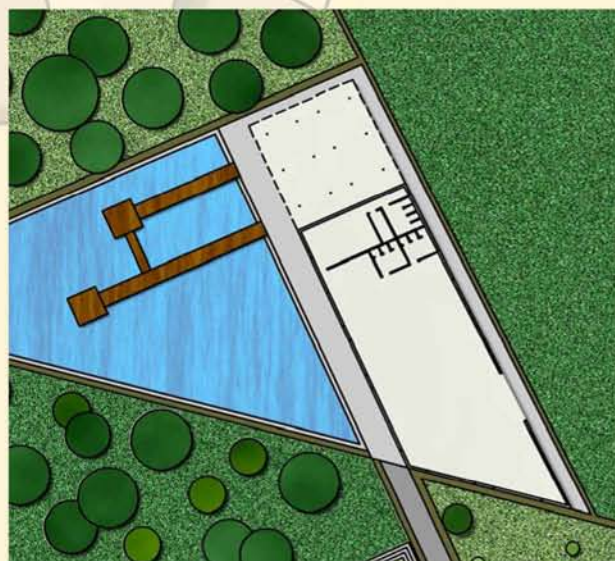
Χώροι στάθμευσης:

Υπάρχουν δύο χώροι στάθμευσης στο πάρκο που οριοθετούν την είσοδο και την έξοδο από και προς το πάρκο. Οι χώροι στάθμευσης, «εμπλουτίζονται» με τη παρουσία μικρών κήπων.

Εστιατόρια - Καφετέριες:

Το πάρκο διαθέτει ένα εστιατόριο και μία καφετέρια, ενώ και στα δύο υπάρχουν τουαλέτες που εξυπηρετούν παράλληλα και κόσμο που διακινείται σε όλο το πάρκο.

Δίπλα από το εστιατόριο υπάρχει μία λίμνη με προβλήτες. Αυτό δίνει την δυνατότητα, εκτός από την περιδιάβαση σ' αυτές, επέκτασης του εστιατορίου μέσα στο νερό, ενώ παράλληλα η θέα από το εστιατόριο αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Η καφετέρια βρίσκεται δίπλα από το παιδότοπο. Η διαρρύθμιση αυτή γίνεται εκτός των άλλων για σκοπούς εξυπηρέτησης των οικογενειών που επισκέπτονται το πάρκο. Έτσι, τα παιδιά ελέγχονται με έμμεσο τρόπο και αποφεύγονται τυχόν ατυχήματα.

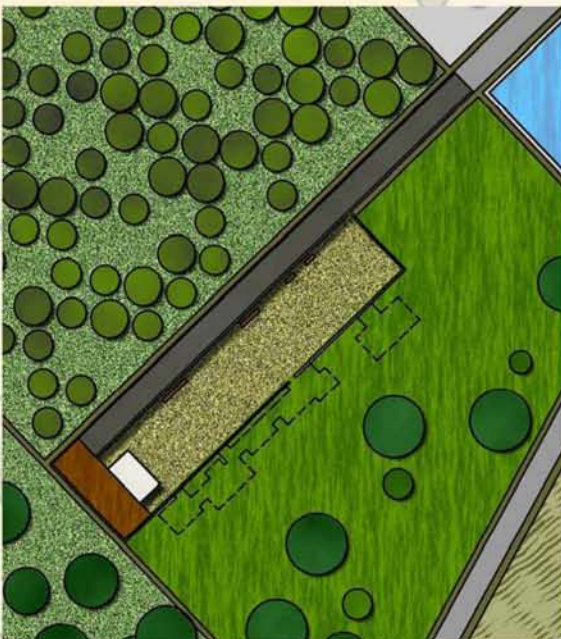
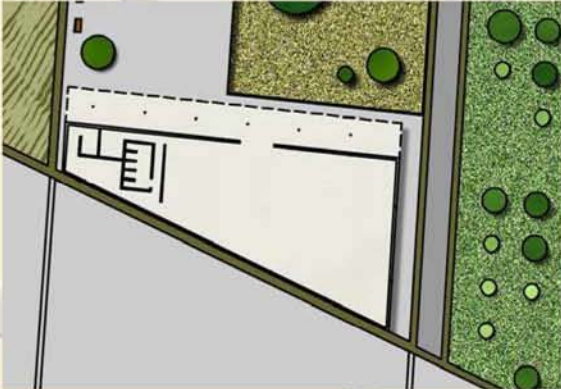
Μουσείο:

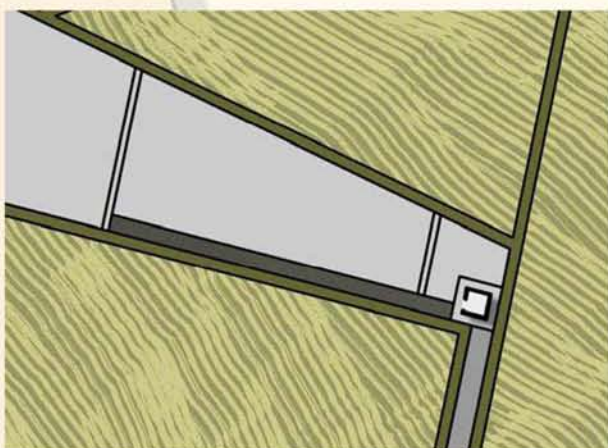
Στο μουσείο μπορεί να ενημερωθεί κανείς για την ιστορία της περιοχής και κυρίως για το λόφο του Άρωνα. Υπάρχουν αναρτημένες πινακίδες κατά μήκος των τοίχων του κτιρίου.

Το κτίριο είναι μακρύ και ορθογώνιο, βρίσκεται 2.58m κάτω από το έδαφος, και διαθέτει αίθουσες κατά μήκος της αριστερής μόνο πλευράς του.

Το μουσείο δε διαθέτει οροφή, λειτουργεί δηλαδή ως ένα σκάμμα. Το δάπεδο δεν «επενδύεται» με υλικά που χρησιμοποιούνται στο πάρκο (π.χ.: γρασίδι). Αποτελείται από χώμα που δεν επιδέχεται καμία επεξεργασία, ενώ αφήνεται να επιδράσει πάνω του η φθορά του χρόνου. Έτσι, δίνει την αίσθηση ότι αποτελεί μία προέκταση των καλλιεργημένων εκτάσεων που βρίσκονται περιμετρικά του πάρκου.

Η υπόγεια τοποθέτηση του, γίνεται σε σύγκριση με τα σκαμμένα τμήματα, τους τάφους και τα κτίσματα του προϊστορικού οικισμού, που βρίσκονται στο Λόφο του Άρωνα.

Από το μουσείο, μπορεί να δει κανείς το Λόφο του Άρωνα, και το κάστρο που υπάρχει εκεί, καθώς είναι τοποθετημένο σε κλίση που να διευκολύνει τη θέαση σ' αυτά τα σημεία.

Παρατηρητήριο:

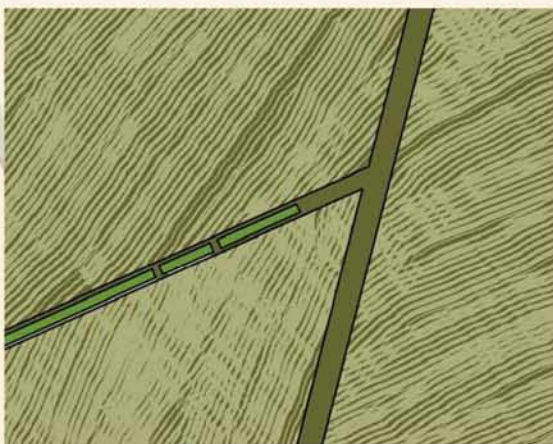
Το παρατηρητήριο βρίσκεται στην απόληξη ενός πλακοστρωμένου επιπέδου, κεντρικά του πάρκου. Η πρόσβαση, σ' αυτό, γίνεται με την βοήθεια ράμπας.

Από το παρατηρητήριο «ελέγχεται» ουσιαστικά το πάρκο, και η γύρω περιοχή.

Έχει σχήμα παρόμοιο με στρατιωτικό φυλάκιο, ως μέσο υπενθύμισης του ελέγχου και την παρατήρησης, κάτι στο οποίο αποσκοπεί η παρουσία του στρατοπέδου, αλλά κυρίως του φυλακίου στην κορυφή του λόφου του Άρωνα.

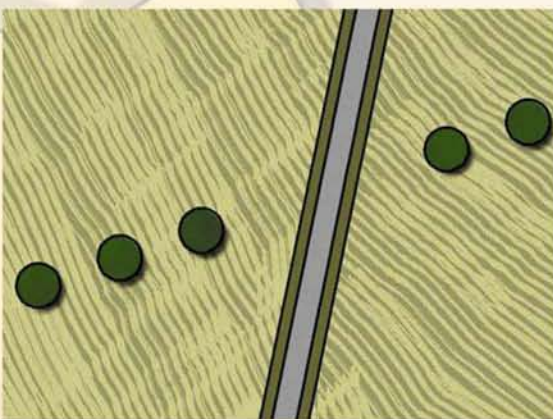
Παράλληλα, αποτελεί μία υπενθύμιση, της Τουρκικής κατοχής, κάτω από την οποία βρίσκεται η Κύπρος, καθώς η περιοχή βρίσκεται πολύ κοντά στη Νεκρή Ζώνη, που αποτελεί το όριο που χωρίζει το νησί, και στην συγκεκριμένη περίπτωση την πόλη της Λευκωσίας, στο ελεγχόμενο από την Κυπριακή Δημοκρατία και το Τουρκοκρατούμενο μέρος.

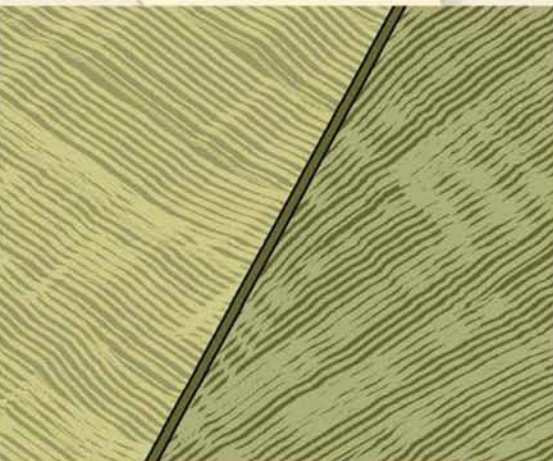

Καλλιέργειες (Εκτός πάρκου):

Στη περίμετρο της παρέμβασης (πάρκο), παραμένουν οι υπάρχουσες καλλιέργειες, οι οποίες όμως έχουν «οργανωθεί», με βάση χαράξεις από το πάρκο. Οι εκτάσεις αυτές, οργώνονται διαφορετικά ανά περιοχή, με στόχο να τονισθούν οι χαράξεις που επεκτάθηκαν από το πάρκο. Παράλληλα, τις καλλιέργειες «διατρέχουν» μονοπάτια και δεντροστοιχίες, ως ένα άλλο μέσο για να οριστούν οι χαράξεις και να ενταχθούν ομαλά με την οργωμένη γη.

Στόχος της διπλωματικής εργασίας, ήταν κατά κύριο λόγο, η δημιουργία ενός υπερτοπικού πάρκου, ενός πάρκου που να συνδέεται περισσότερο με το ιστορικό αλλά και φυσικό τοπίο της περιοχής, και όχι τόσο με τη πόλη. Το πάρκο γίνεται ο «αποδέκτης» ερεθισμάτων από το γύρω περιβάλλον, ενώ ο επισκέπτης κατά τη περιήγηση του στο χώρο βιώνει τη μοναδικότητα του ευρύτερου τοπίου. Ο «διάλογος» καλλιεργημένου χώρου και πάρκου, ενδυναμώνουν τη σχέση του ευρύτερου τοπίου με τη επέμβαση. Ιδέες όπως θέα, παρατήρηση και έλεγχος, με την βοήθεια επεμβάσεων στο πάρκο, αποκτούν καινούργιο νόημα σε σχέση με το χώρο, και γίνονται μέρος της πρωτοτυπίας του πάρκου.

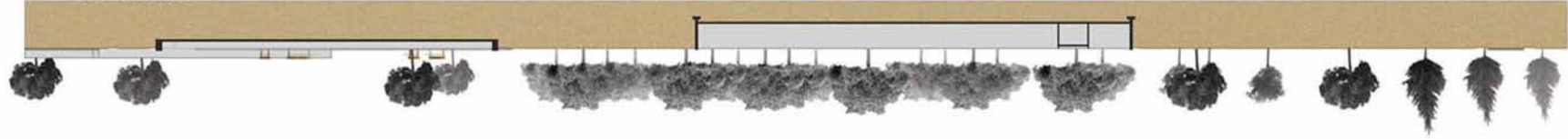
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

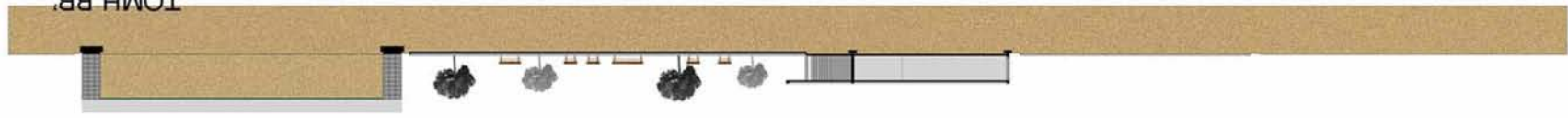
	ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ		ΘΑΜΝΟΙ		ΓΗΠΕΔΑ
	ΓΡΑΣΙΔΙ		ΧΩΜΑ		
	ΞΥΛΟ		ΘΑΜΝΟΙ ,ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΔΕΝΤΡΑ		ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ
	ΝΕΡΟ		ΟΔΟΣΤΡΩΜΑ		

ΚΑΤΟΨΗ ΠΑΡΚΟΥ

TOMH LJ

TOMH BB

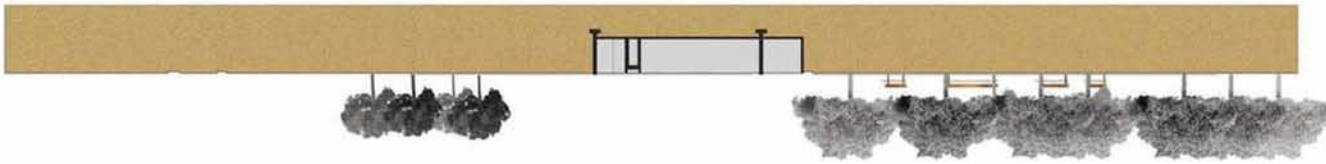
TOMH AA

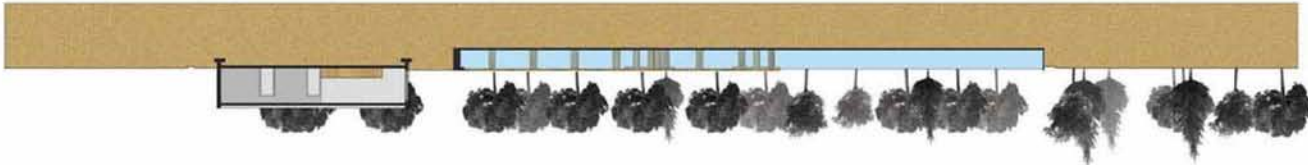
TOMH ZZ

TOMH EE

TOMH AA

Θέμα της διπλωματικής εργασίας είναι η διαμόρφωση ενός «νέου» τοπίου έξω από την πόλη της Λευκωσίας, που θα λειτουργεί ως υπερτοπικό πάρκο. Η διαμόρφωση αυτή, συνεισφέρει στην ανάδειξη του λόφου του Άρωνα και του μεσαιωνικού κάστρου που βρίσκεται πάνω σ' αυτόν. Στόχος της διπλωματικής εργασίας, είναι παράλληλα, η δημιουργία ενός πάρκου, που θα συνδέεται με το ιστορικό και το φυσικό τοπίο της ευρύτερης περιοχής.

Για την δημιουργία του πάρκου, χρησιμοποιείται ένα αγροτεμάχιο που βρίσκεται έναντι του λόφου στη περιοχή «Αθαλάσσα».

Η θέση αυτή, προτιμήθηκε, καθώς βρίσκεται ανάμεσα, στο Πάρκο Αθαλάσσας, το Πάρκο των Εθνών και το Δασοβοτανικό Κήπο, ενώ εφάπτεται με βασικό οδικό άξονα.

Ο χώρος αυτός, διαμορφώνεται σε πάρκο, με πολλών ειδών φυτεύσεις και χώρους αναψυχής. Χρησιμοποιείται η τεχνική των κεκλιμένων επιπέδωνόπως επίσης και η τεχνική των χαράξεων, με σκοπό να οριστεί ένα συγκεκριμένο πεδίο θέασης στον επισκέπτη, ανάλογα με την επιθυμία τηςγράφουσας. Το πάρκο διαθέτει και μουσείο, όπου, με την βοήθεια φωτογραφικού, χαρτογραφικού και άλλου υλικού, παρουσιάζεται η ιστορία του λόφου αλλά και της γύρω περιοχής, και αρχαιολογικά ευρήματα που ανακαλύφθηκαν εκεί.

Το πάρκο αυτό, θα λειτουργεί ως νέος πόλος έλξης, αλλά και ως χώρος υποδοχής για τους επισκέπτες που θα συνεχίσουν πεζοπορικές εξορμήσεις προς το δάσος ή την ανάβαση στο λόφο. Θα απευθύνεται επίσης, άμεσα ως δημόσιος χώρος στην παρακείμενη Πανεπιστημιούπολη και στις νέες φοιτητικές εστίες.

Φοιτήτρια: Αγγέλα Κωνσταντινίδου

Επιβλέπων: Κώστας Μανωλίδης